

"పూజారయ్య వాళ్ళు ఎలిచింది పిలుపు ఆశ్రమంలా ఉన్న ఆ పూరి గుడిసెలో ప్రతిద్యనించింది అరువు ఆ అరువులో కఠినత్వం కోపం కంటే బాధ నిస్సహాయత స్పష్టంగా ఇమిడి ఉంది

ఉదయ సుందరి తూరుపు పొయ్యి నుండి తీసి వెద జల్లిన బూడిద ఆకాశమంతా ఆవరించి ఉంది ఆ బూడిద మంచులా నేలపై కురుస్తోంది

ఉదయ సుందరి మెడలోని ముత్యాల సరం నుండి రాలిన ముత్యాల్లా చెట్ల కొమ్మల మీద రమ్మల మీద ఆకుల మీద గడ్డి పరకల మీద నిలిచిన మంచు బీందువులు మెరుసున్నాయి

సూర్య నమస్కారం చేసున్న పూజారయ్యకు ఆ అరువు వీవు తట్టినట్లు వెనపించింది పూజ పూరి చేసి గబ గబ వాకిట్లోకి వచ్చాడు వాకిటి ముందు పెద్ద గుంపు నిలబడి వుంది

Rao

ఆ ఊళ్ళో ఏ పనికైనా తల్లీ నాలుకలా మసలే పూజారయ్య అంటే అందరికీ భక్తి గౌరవం అందుకో ఆ ఊళ్ళో వాళ్ళు మంషీ చెడు తెలుసుకోవడానికి ముహూర్తాలు పెట్టించుకోవడానికి ఆయన దగ్గరకు రోజూ వస్తూనే ఉంటారు కానీ ఈ రోజు వచ్చిన ఇంత మంది ఊళ్ళోవాళ్ళు వారం రోజులుగా వచ్చి చెబుతూనే ఉన్నారు ఆయన వింటూనే ఉన్నాడు దానికి పరిష్కారం ఆలోచించలేక సతమతమౌతూనే ఉన్నాడు ఆ రోజు తెల్లవారక ముందే వాళ్ళు మళ్ళీ ప్రత్యక్షమయ్యేసరికి ఎక్కడలేని చిరాకు వుట్టింది అయినా లేని నవ్వు ముతాన పులుముకుని చాల ప్రసన్నంగా వాళ్ళ వైపు చూశాడు వాళ్ళ ముఖాల్లో ఆవేదన కొట్టొచ్చినట్లు కనిపిస్తోంది

అయ్యో! ఇదేమన్నా న్యాయంగా ఉందా మీరే చెప్పండి నాకొడుకు పుల్లలకని అడవికి వెళితే అక్కడ సెట్టుకు కట్టేసి వచ్చినాడయ్య మీ శివయ్య గొడ్డును మేపుతా ఉన్నోద్ది నీళ్ళు లేని బాయిలో దించేసి వస్తారా?

చెదబుట్టినాడు చదువు ఎలాగు అబ్బలేదూ ఈ పోకిరి పనులు ఎలా అబ్బాయో భగవంతుడా! ఇక ఇలాంటి పనులు చేయకుండా వాడి ఎముకలు విరిచేయాలి అని సణుక్కుంటూ కోపంగా ఇంట్లోకి వచ్చాడు మంచం మీద కొడుకు లేడు పూజారి ఏమి చేయలేక తన తలతానే బాదుకున్నాడు

* * *
 రేగు పండో రేగు పండ్లు అని అరుస్తూ రేగు పండ్ల బుట్ట నెత్తిన పెట్టుకొని అమ్మతూ వస్తోంది మల్లి
 మల్లికి తండ్రి లేడు పక్షవాతంతో మంచం మీద నుండి లేవ లేని స్థితిలో తల్లి ఉంది మల్లి ఏ కాలానికి ఆ పండ్లు అమ్మి లేదా ముగ్గు పిండి ఎర్ర మట్టి అమ్మి తల్లిని పోషిస్తోంది

పైట నడుముకు చుట్టి తలనిండా పూలు పెట్టి అందమైన నల్లట్టి ముఖంలో ఎర్రటి పెద్ద చుక్క పెట్టి బొమ్మలా వస్తున్న మల్లిని రోడి మూకలో ఒకడు గమనించాడు

తొలుపాటుగా గబ గబ పైట సరి చేసుకుంది చుట్టూ వున్న రోడి మూక గొల్లున నవ్వారు మల్లి నర నరమూ ఉడికిపోయింది అంతే కను 'రెప్పపాటులో శివయ్య చెంపను ఛెళ్ళు మనిపించింది శివయ్యను చెంప మీద కొట్టిందన్న మాటేగాని ఆమె ఒళ్ళంతా చెమటతో ముద్దయిపోయింది బాగా కండలు తిరిగి ఆరడుగుల ఎత్తు విగ్రహం శివయ్య అనలే ఎర్రగా ఉన్న శరీరం కోపంతో రక్తం ముద్దలా జేవురించింది అది చూసి ఈ మనిషిని ఎలా కొట్టగలిగానా? అన్న ఆశ్చర్యం భయంతో పిచ్చుకలా వణికిపోయింది మల్లి
 ఎదురు చూడని ఈ దెబ్బకు శివయ్య నిలువు రాయిలా నిలబడిపోయాడు అతడి నరనరము ఆవేళంతో బిగుసుకుంది చివుక్కున కండ్లలో నీళ్ళు చిప్పిల్లింది చెంపను తడిమి' చూసుకున్నాడు చెంప మీద కాదు కాని గుండెల్లో మంట!
 అంత మందిలో అడవి తనని చెంప మీద కొట్టడంతో అసనంగా ఉగిపోతూ పులిలా రెచ్చిపోయాడు మల్లిని అమాంతంగా ఎత్తి బుజం

గొడు విడిచిన పక్షులు కుమారి.కె. కుమారి

మేకలకు దోటితో ఆకులు కోస్తున్న మా కిట్టుగాడిని పెట్టు కొమ్మకు యేలాడగట్టేసి వచ్చాడయ్యా
 ఈ ఊరికి పూజారిగా ఉండి మీ కొడుకును ఇట్లా ఊరి మీద వదిలేసింది ఏమైనా బాగుండాదా? మీ మీద గౌరవంతో ఈ ఇశయాల పంచాయితీలో పెట్టించలేదు
 ఇంక అతగాడి రోడి తనాన్ని సహించేది లేదు ఇలా అంటున్న వాళ్ళ మాటలకు పూజారి గుండెల్లో రాయి పడింది వారికి ఏం చెప్పాలో అర్థం కాలేదు కొడుకు మీద ఎక్కడ లేని కోపం వచ్చింది చివరకు ఎలాగో తపరాయింఛుకొని
 తల్లి లేని వాడని గారాబంగా పెంచాను వాడిట్లా తల్లూరయినాడు ఈ సారికి నన్ను చూసి క్షమించండి నేను బాడ్డి దండిస్తాను మీరు వెళ్ళండి అని నచ్చ చెప్పాడు
 చెనిక్కాయ కుండలో చెయ్యి పెట్టినట్లు ఆ గుంపు గొణుక్కుంటూ వెళ్ళింది
 పుట్టి బుద్ధి రిగిన నాటి నుండి ఎంతో గౌరవంగా టిఫికి బట్టగడుతున్న నేను ఈ రోజు ఈ చెధఫ వల్ల ఎంత అపకీర్తి పాలవుతున్నాను నా కడుపున

గురు గురూ మేక వస్తోంది గురూ, అన్నాడు
 కోనేటి కట్ట మీద కూర్చుని పులి మేక అట అడుతున్న శివయ్య తల ఎత్తి మల్లిని చూశాడు బిగువున వదలని అందాలు చూసేసరికి అతని మనసు ఒక క్షణం వశం తప్పింది మల్లిని ఏదిపించాలనుకున్నాడు
 ఏయ్ రేగు పండ్లు ఇట్లారా పిల్చాడు శివయ్య
 మల్లి శివయ్య దగ్గరికి వచ్చి అతడి ముందు గంప దించింది
 గంపలోని రేగు పండ్లు చేతిలోకి తీసుకుంటూ ఈ పండ్లు తప్ప పెద్ద పండ్లు లేవామే? ఓర గంట మల్లిని గమనిస్తూ అడగాడు శివయ్య
 ఇవ్వే ఉండేది పెద్ద పండ్లు లేవు నిజంగా లేవా?
 ఉంటే నేను దాచిపెడతానా?
 దాచే పెట్టేవో చూడండి అంటున్న శివయ్య చూపులు మల్లి ఎడవైపు మళ్ళాయి
 అప్పటికిగాని గమనించలేదు మల్లి తన ఎదపై ఫక్కకు చెరిగిన పైట చెరగును సిగ్గు ముంచుక రాగా

మీద వేసుకున్నాడు మల్లి పెట్టిన కేక గాలిలో కలిసిపోయింది
 శివయ్యను అడ్డుకొనే ధైర్యం అక్కడ చూస్తున్న ఎవ్వరికీ లేకపోయింది మల్లి ఎంత గింజుకున్నా శివయ్య వదలలేదు పులి నోట పడ్డ మేక పిల్లలా మల్లి పరితపించింది వెలపించింది అల్లాడింది అయినా ప్రయోజనం లేకపోయింది శివయ్య మల్లిని చాడు పడ్డ మండపంలోకి మోసుకొనిపోయాడు ఆమె అరుస్తూనే ఉంది అయినా లెక్క పెట్టుకుండా ఆ మండపంలో వెసిరి నేల మీద కొట్లాడు ఆ అరుపులు మండపంలోనే సమాది అయిపోయాయి
 * * *
 ప్రకృతి పీకటి ఒడిలో కన్నీరు కారుస్తోంది కారివ కన్నీరు బొట్లు ఆకాశంలో నక్షత్రాల్లా మెరుస్తున్నాయి
 ఊరి చివర వెలేసినట్లున్నాయి కొన్ని గుడిసెలు అది వెలివార
 తల్లి ఒడిలో కుమిలి కుమిలి ఏడుస్తోంది మల్లి కూతురికి జరిగిన దారుణానికి ఆ తల్లి గుండె అట్టుడికినట్లు ఉడికిపోతోంది తక్కువ కులం

ఇ'వేమన' పద్యాలు

కొబ్బకీయల్ల పుట్టి
కొబ్బకీయల్ల పెరిగెను -
అంతేత నెప్పిల్లల్ని కొబ్బకీయల్లకి
తీసుకు రెడలనుకో తోడు!

మురికిలోనె పుట్టి మురికిలోనె పెరిగి
మురికి బ్రతుకుకింత మురిపమేల
మురికెరిగినవాడు మురికిలో బుట్టునా
విశ్వధాభిరామ వినురవేమ.

అమ్మా మత్తీ! వాడు చెప్పింది నిజమేనా?
అడిగాడు పెద్ద రెడ్డి

నీకేం బయం లేదు చెప్పమ్మా రెడ్డించి
అడిగాడు పెద్ద రెడ్డి

మల్లి తలెత్తి పూజారిని చూసింది పూజారి
కండ్లల్లో ప్రాధేయతతో కూడిన కన్నీళ్ళు ఉబికి
ఉన్నాయి

అనుకోని విధంగా మల్లి తల ఆడ్డంగా తిప్పింది
అందరూ ఆమెను వింతగా చూశారు ఒక పూజారీ
తప్ప!

గూడు విడిచిన పక్షులు

అయ్యగారు! శివయ్య నా బతుకును పాడు
సెయ్యలేదు దృఢంగా చెప్పింది మల్లి
శివయ్య స్వామివులా నిలవడిపోయాడు
అందురు ఆమెను ఏచిదాన్ని చూస్తున్నట్టు
చూస్తున్నారు అవును అయ్యగారు! శివయ్య నన్ను
అనరాని మాట అన్నాడు దాంతో కోపమొచ్చి వాడి
చెంప మీద కొట్టాను రెచ్చిపోయిన శివయ్య నన్ను
మండపంలోకి తీసుకెళ్ళి దూరానికి కట్టేసి నా చెంప

మీద కొట్టినందుకు నిజానికి నీ ముక్కు చెవులు
కోసెయ్యాలి కానీ అడవిల్లవి కాబట్టి
బతికిపోయావు,' అని నా చెవులో ఒక కమ్మ కోపంగా
లాక్ష్మిని వెళ్ళిపోయాడు నిజానికి తప్పు నాదే, అంది
మల్లి

ఆ మాటలకు శివయ్య ఆశ్చర్యంతో
కోయ్యబారిపోయాడు
కమ్మలు తీసుకొస్తుండుకే తారు తారంతా గానా
గొడవ చేశారు ఒరేయ్! ఆ కమ్మలు తీసుకెళ్ళి
అయ్యగారికి యియ్యవేందిరా? జరిగింది చాలదా? ,
అని రెడ్డించినాడు పూజారి

ఈ కమ్మ అమ్మవారిది పంచాయితీ జరిగేటప్పుడు
చేతిలో పెట్టుకో, అని తండ్రి ఎందుకు
బలవంతంగా ఒక కమ్మ చేతికిచ్చాడో యిప్పుడు
అర్థమయ్యింది శివయ్యకి తండ్రి
అజ్ఞతో యాంత్రికంగా తన చేతిలోని కమ్మను పెద్ద
రెడ్డి ముందు ఉంచాడు

ఆ కమ్మను చేతిలోకి తీసుకున్నాడు పెద్ద రెడ్డి
మల్లి చెవిలోని కమ్మను తీసి యివ్వమన్నాడు మల్లి
తీసి యిచ్చింది రెంటినీ పరిశీలనగా చూసి, ఒక క్షణం
ఆలోచించి- 'ఈ కమ్మలు మల్లి తీసుకోవచ్చు
మల్లిని మండపంలో కట్టేసినందుకు శివయ్య
యాజ్ఞరూపాలులు జరిమానా కట్టాలని, ఇలాగిటి
పనులు ఇంకెప్పుడూ సెయ్యకూడదని, పంచాయితీ
తీర్మానిస్తా వుందా, అన్నాడు పెద్ద రెడ్డి

మల్లి ఎందుకు ఆబద్ధం చెప్పింది? అన్న
సందేహం మదిలో తొలుస్తూంటే శివయ్య తలెత్తి
మల్లిని చూశాడు ఆమె కళ్ళల్లో కొటి ప్రశ్నలు ఏ
ఒక్కదానికి సమాదానం చెప్పలేని నిస్సహాయుడు
అతడు

అయితే ఆ మరునాడు ఆ ఊరే ఆశ్చర్యంలో
మునిగింది శివయ్య మల్లి కనిపించకపోయేసరికి! □

పైసా!

- రాయలేలిన
- రాముని
- రాజ్యమైనా
- నిజానికి
- ఇది
- రాకెట్ యుగమైనా
- పాకెట్లో
- పైసా లేనిదే
- మనిషికి లేదు
- మార్కెట్లో
- మంచీ-మర్నాద!

-ఎస్ మొగులయ్య సాగర్